

Fyrrverandi formaðurin í Búskaparráðnum við lemjandi kritikki:

Latið okkum sjálvar og ikki danir endurfíggja uttanlandsskuld

Heldur enn at fáa danir at endurfíggja okkara uttanlandaskuld eiga vit sjálvir at gera avtalur við lánveitararnar. Alt eigur at gerast fyri at sleppa undan, at danski statsministerin fær høvi at diktera, hvussu vit skulu skipa okkara fiskivinnu.

M.a. hetta skrivur fyrrverandi formaður í Búskaparráðnum, Sofus Olsen í hesi greinini. Hann kemur við lemjandi kritikki móti bæði landsstýri, lögmanni donsku javnaðarstýrdu stjórnini, Fiskavirking og ikki minst Richardi Mikkelsen, formanni í Fíggjargrunninum, sum hann heldur í veruleikanum stýrir Føroyum í dag.

Sofus Olsen, fyrrverandi formaður í Búskaparráðnum samanber heimkomu lögmanns eftir seinastu samráðingarnar í Danmark við heimkomu Chamberlains úr Tysklandi, tá hann vissaði landsmenn sínar um friðin.

Fyri nøkrum dögum síðani visti Útvarpið at siga, at eitt týskt lán hjá landskassanum, yvir 400 mill., fellur til gjaldingar í hesum mánaðinum, og at danir, undir órimilgum treytum, skuldu endurfíggja tað. Eg kom tá at hugsa um úttalilið hjá Finnbuga Arge í Sjónvarpinum beint áðrenn lögmaður og hansara menn í november í fjórðu á fund við donsku stjórnina. Hansara uppskot var, at vit áttu ikki at loyva dønnum at innloysa valutalán landskassans. Í staðin áttu vit sjálvir at taka upp samráðingarnar við lánveitara. Í staðin áttu vit sjálvir at taka upp samráðingarnar við lánveitara.

Hetta var skilgætt tala. Fíggjarnavnarformaðurin hevði her fatur á rætta endanum. Gjördu vit eftir hansara ráðum høvdu vit uttan iva fingið eina góða avtalu og aðrar skuldareyðingar hava fingið. Vit kunnu taka Póland sum dømi. Fyrst í árinum 1994 gjördu teir avtalu við sonevnda Londonklubbin, sum undir samráðingunum hevði umboðað eina fjøld av bankum, ið høvdu veitt pólska landskassanum stór lán. Debitor hevði ikki megnað at rindað peningin aftur. Í alt snúði tað seg um næstan 90 milliardir krónur.

Avtalan, sum kom burtur úr tingingunum, var, at kreditorarnir striktaðu út við helvtina av øllum tí, teir áttu á hjá Pólandi. Ikki bert varð skuldin næstan hálverað, men afturat varð afturgjaldstíðin av tí, sum eftir var, longd til 30 ár.

Nevnast kann annað dømi. Sokallaði Parisarklubbin hevur avskrivað meira enn tveir tróðingar av skuldini hjá nøkrum øðrum sterkt skuldarbundnum londum. Í peningi snýr tað seg um einar 30 milliardir dollarar.

Edmund Joensen og hansara landsstýri vildi ikki hesa biliga loysnina. Hana untu teir ikki føroyska fólkinum. Teir vildu heldur lata danir sleppa at yvirtaka okkara valutaskuld til pari (ella minni?) og undir fyrri fø-

roysku tjóðina eyðmykandi og fyrri fiskivinnuna dreypandi treytum. Teir loyvdur donskum sosialistiskum imperialistum at surra høftið enn fastari um beinini á føroyingunum. Ístaðin fyrri humanar útlenskar kreditorar, skaffaðu teir okkum ein brutalan kravanara, nevniliga donsku sosialdemokratisku stjórnina. Nær hevur hetta harkaliðið um okkum fólki mannsemliga tilveru? Ongu tíð síðan teir komu fram at stjórnarvaldinum!

Sitandi landsstýri eins

og hini, sum hava verið niðri og »samráðst«, hava givið greipuni Rasmussen & Lykketoft heimild at trýsta okkum aftur í Gjaldbrotið. Teir hava latið alt vald upp í hendurnar á eini móti okkum óndsinnaðari stjórn niðri á Kristiansborg. Hon hevur eisini dugað at gjørt sær dælt av hesum valdi, útinnad gjøgnum Fíggjargrunnin við diktatoriska formanninum Ríkkardi Mikkelsen. Tað sum stílað verður eftir frá danskari síðu er at gera tað óliviligt her á klettunum

Tað er tann diktatoriski Richard Mikkelsen, sum stýrir her á landi heldur fyrrverandi formaður í Búskaparráðnum, Sofus Olsen.

hjá øllum fólki í vinnuføra aldrinum. Tá oljan verður funnin í føroyska havbotninum um eini 10-15 ár, tá verða so gott sum bert nøkur fá eldri fólk eftir. Um eini 10-15 ár, 1100-1200 ár eftir at norsku landnámsmenninir festu búgv á oyggjunum, verður nýtt landnam. Nýggju landnámsmenninir verða í nylonbunum við A. P. Møller við stórum stavum á rygginum og DEN DANSKE BANK í ammanfyri á bringuni. Tá verða danskir plutokratir, við sosialdemokratiskum vælsignili, sum koma at sita í landsstýrissessunum úti í Tinganesi, við onkrum Rasmussen og onkrum Lykketoft flennandi í reyvalummanum!

Aftur til formannin í fíggjarnavnini. Ístaðin fyrri at geva honum fullan stuðul, til frama fyrri øllum teimum, sum enn búgva her, so segði Edmundur Joensen rættiliga ilskur, at úttalilið hjá Finnbuga kom at skaða samráðingarnar, sum stóðu fyrri durum. Tað var honum, lögmanni, so líkt! Ræðumyndin hjá landsstýrismanninum í fíggjarmálum var, at kreditvirðið Føroya kom at verða fokið »for ever«, um vit ikki afturrindaðu hvørt oyra. Maðurin hevur opinbart ikki skilt eitt vet av tí, sum fór fram serliga í áttatiárunum, nevniliga at tað var nettupp hetta sama kreditvirðið, sum fœrdi okk-

um út í fíggjarligt óføri og legði lítt land okkara opið fyrri fremmandum sadistiskum kreftum at vátka sær í. Annars er argumentið naivt. Hevur ein verkætlanir, sum eru mettar at hava livilíkindi, er fremmandur kapitalur altíð fúsur at trádka til. Og er landskassin hampiliga væl fyrri, so eru eingi problem har. So einfalt er tað!

Peace in our time

Eftir samráðingarnar í Keypmannahavn í nov. '94 var boðskapurin hjá Edmundi Joensen, at hann hevði megnað at fáa sjálvstýrið heim aftur við sær í skjáttuni. Nú er maðurin, sum vit vita, sambandsmaður av tí gamla næstan horvna amtsslagnum. Se hatta við sjálvstýrinum vóru bert lótar, politiskt gass.

Tá eg hoyrði lögmann reypa av, hvussu væleydnað ferðin hevði verið og av øllum brøgdunum, hann hevði gjørt har niðri á Kristiansborg, kom eg at minnst Neville Chamberlain, tá hann á sinni, aftaná samráðingarnar við Adolf Hitler, vissaði landsmenn sínar um, at nú hevði hann tryggjað teimum PEACE IN OUR LIFETIME!

Líkasum PEACE-reypði hjá Chamberlain var følsk tala, soleiðis var eisini sjálvstýrsreypði hjá